

Kégl Ildikó

korán jött költők és korán jött rügyek

van az úgy hogy kifaragatlan
a bölcső felkészületlen földben
kényszerül nyílni a virág
de egy humanista mégsem
mutogathat másra hát ne
Istenben keresd a hibát
az idő előtt rügyet bontó fa
legyen az a heszperiszek kertjéből
való alma vagy dunántúli mandula
mostantól a költő szimbóluma

Janus a kertben

a Plautus-kódexről
koravén gyerek tekint
a humanista világ szemébe
gondolatban tán a Mecsek
lankáin sétál s elíziumi mezőnek
képzeli a magyar rögöt
mily elrévedve fürkészi a szépet
hogyan biztos kezekkel
zárjon epigrammába egy-egy
időmértékes gondolattöredéket
s megsirassa a tél foga közt
pihegve haldokló reménységet

megfagyott remény

a halálra fagyott mandulafán kérdések
csüngtek megszemélyesítések
analógiák
hogyan ne feszítsen keresztre e
bizarr látomás
a reneszánsz formanyelvén
beledúdoltad a világba:
maga a születés elég ok
a halálra
s végtére is minden reményben
ott lakozik Phyllis
tragédiája

Robbanás II. (1985, porcelán raku)